

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΪΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ (Ίωαν. 6´ 5-42)
14 Μαΐου 2017

Το Εὐαγγέλιο τῆς Ἐκκλησίας μας σήμερα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀναφέρεται στὴν συνάντηση ποὺ εἶχε ὁ Κύριος μὲ μιὰ Σαμαρείτιδα γυναῖκα, ἡ ὁποία παρὰ τὴν ἀμαρτωλὴ τῆς βιωτῆς, ἦταν ὅπως ἀποδεικνύεται ἄνθρωπος πίστεως καὶ ποιότητας. Ἡ συνομιλία ποὺ εἶχε μὲ τὸν Κύριο ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτή, ἐνῶ ἦταν ἀμαρτωλὴ καὶ ἀσχολεῖτο μὲ τὰ καθημερινά, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ ἀντληση καὶ μεταφορὰ ὕδατος, ἐντούτοις μελετοῦσε, καὶ ἄρα γνώριζε, τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς ἐπαγγελίες τῶν προφητῶν γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία. Τὸ ὅτι νικῆθηκε ἀπὸ τὴ σαρκικὴ ἡδονή, καθὼς λέει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, αὐτὸ δὲν τὴν κατέστησε ἀκάθαρτη καὶ ἀπόβλητη στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἐπιβεβαίωσε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθε γιὰ αὐτοὺς ἀκριβῶς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἀμαρτωλοὺς. «Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ’ οἱ κακῶς ἔχοντες».

Ἡ Σαμαρείτιδα ἀποδείχθηκε κρυμμένος μαργαρίτης, ἓνα πολύτιμο πετράδι, ποὺ ἂν καὶ ἀναμεμιγμένο μὲ τὴν ἀμαρτία δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ διαφύγει τῆς προσοχῆς τοῦ Δεσπότη. Εἶχε εὐγένεια ψυχῆς καὶ μεγάλη δεκτικότητα καὶ προσφερόταν γιὰ σπορὰ καὶ καρποφορία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἄν καὶ γυναῖκα χωρὶς ὄρια ἠθικῆς δὲν χαρακτηριζόταν ἀπὸ τὴν ἄρνηση καὶ τὴν ἀπιστία, ἀλλὰ εἶχε συναίσθηση τοῦ ποῖα ἦταν καὶ πῶς ζοῦσε. Αὐτὸ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἐπιλέγει νὰ μεταβεῖ στὸ πηγάδι. Ἡ Σαμαρείτιδα πηγαίνει γιὰ νερὸ τὴν ὥρα τοῦ μεγάλου καύσωνος, ὅταν δηλαδὴ ἐκ τῶν πραγμάτων δὲν βρισκόταν κανεὶς ἄλλος ἐκεῖ, ἔχοντας τὴν διάθεση νὰ ἀποφύγει τὰ σκωπτικὰ καὶ προσβλητικὰ σχόλια γιὰ τὴν ἄστατη καὶ ἀμαρτωλὴ ζωὴ τῆς. Φαίνεται ἀπὸ τὸν διάλογό τῆς μὲ τὸν Χριστό, νὰ εἶχε πίστη καὶ νὰ μελετοῦσε τοὺς προφήτες. Γι’ αὐτὸ καὶ τελικὰ, ὅταν συνάντησε τὸν Κύριο καὶ γνώρισε τὴν ἀποκάλυψή Του στὴν ψυχὴ τῆς, πίστεψε εἰλικρινά.

Αὐτὸς εἶναι ἄλλωστε καὶ ὁ λόγος ποὺ ὁ Χριστός, γνωρίζοντας ποῖα ἦταν ἡ Σαμαρείτιδα καὶ τὴ δεκτικότητά ποὺ εἶχε, πάει στὸ φρέαρ τῆ συγκεκριμένη ὥρα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπομακρύνει καὶ τοὺς μαθητὲς του, ὥστε ἀπερίσπαστα νὰ συνομιλήσει μαζί τῆς, στοχεύοντας νὰ τὴν ἀγρεύσει στὴ σωτηρία. Μάλιστα ἡ Σαμαρείτιδα ἀλιεύτηκε ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ ἔγινε σκευὸς ἐκλογῆς, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ καὶ ὁ Παῦλος ἐπιλέγηκε γιὰ τὴ διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἀμαρτωλὸς ὁ Παῦλος καὶ διώκτης τοῦ Χριστοῦ, ἀμαρτωλὴ καὶ ἡ Σαμαρείτιδα, ποὺ διὰ τῶν ἀμαρτιῶν τῆς ἐβλαπτε ὄχι μόνο τὸν ἑαυτὸ τῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους. Παρόλα αὐτὰ

οὔτε ὁ Παῦλος οὔτε ἡ Σαμαρείτιδα ἀπορρίφθηκαν ἀπὸ τὸν Χριστό, ἀλλὰ ἀντίθετα ἐπιλέγησαν καὶ ἐν τέλει πιάστηκαν στὰ δίκτυα τῆς ἀγάπης Του καὶ καταστάθηκαν κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλὰ εἰδικότερα ἡ Σαμαρείτιδα γίνεται μέτοχος μεγαλύτερων ἀποκαλύψεων ἀπὸ ὅ,τι οἱ Ἀπόστολοι. Ἡ θεότητα τοῦ Κυρίου ἀποκαλύφθηκε σὲ αὐτοὺς καὶ ἔγινε πιστευτὴ μετὰ τὴν Ἀνάσταση, ὅποτε καὶ στερεώθηκε καὶ ἡ πίστη τους. Στὴ Σαμαρείτιδα, ὅμως, τὴν ἀμαρτωλὸ γυναικᾶ, ἡ ὁποία οὔτε θαύματα εἶδε, οὔτε ἦταν παροῦσα σὲ θαύματα ἀναστάσεως ἢ θεραπείες, τῆς ἀποκαλύπτεται ἐκ τῶν προτέρων ἡ μεσσιανικότητά του καὶ τὸν κηρύσσει Προφήτη.

Εἶναι ὄντως θαυμαστὴ ἡ μεταβολὴ ποὺ ἐπῆλθε στὴ Σαμαρείτιδα. Προϋπόθεση, ὅμως, τῆς ριζικῆς μεταστροφῆς τῆς δὲν ἦταν μόνο ἡ ἐσωτερικὴ τῆς δίψα γιὰ τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ καὶ ἡ διάκριση τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς τῆς ἀποκαλύπτει τὸν τρόπο ζωῆς τῆς καὶ τοὺς ἄνομους δεσμούς τῆς, χωρὶς νὰ τὴν κατακρίνει ἢ νὰ τὴν ἐξουθενώσῃ ἢ νὰ δείξει φθόνον καὶ ἀποστροφή πρὸς αὐτή. Γι' αὐτὸ καὶ μίλησε κατευθείαν στὴν καρδιά τῆς, συγκινῶντας τὴν καὶ ἐλκύοντάς τὴν στὴν πίστη καὶ τὴ σωτηρία. Τὸ ζῶν ὕδωρ ποὺ τῆς προσέφερε, τὸ ζωογόνο, τὸ ἄφθονο, τὸ ἀνεξάντλητο, δὲν τὸ ἔλαβε ὡς ἄντλημα ἀπὸ τὸ παρακείμενο φρέαρ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Ἔτσι ἡ ἀμαρτωλὴ γυναικᾶ ἀπὸ τὴ Σαμάρεια κοινωνεῖ τοῦ ζῶντος ὕδατος, ἐγκαταλείπει τὸ παρελθόν τῆς καὶ γίνεται ἔκτοτε καὶ ἡ ἴδια «πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον» γιὰ τοὺς ἄλλους.

[dkpdf-button]